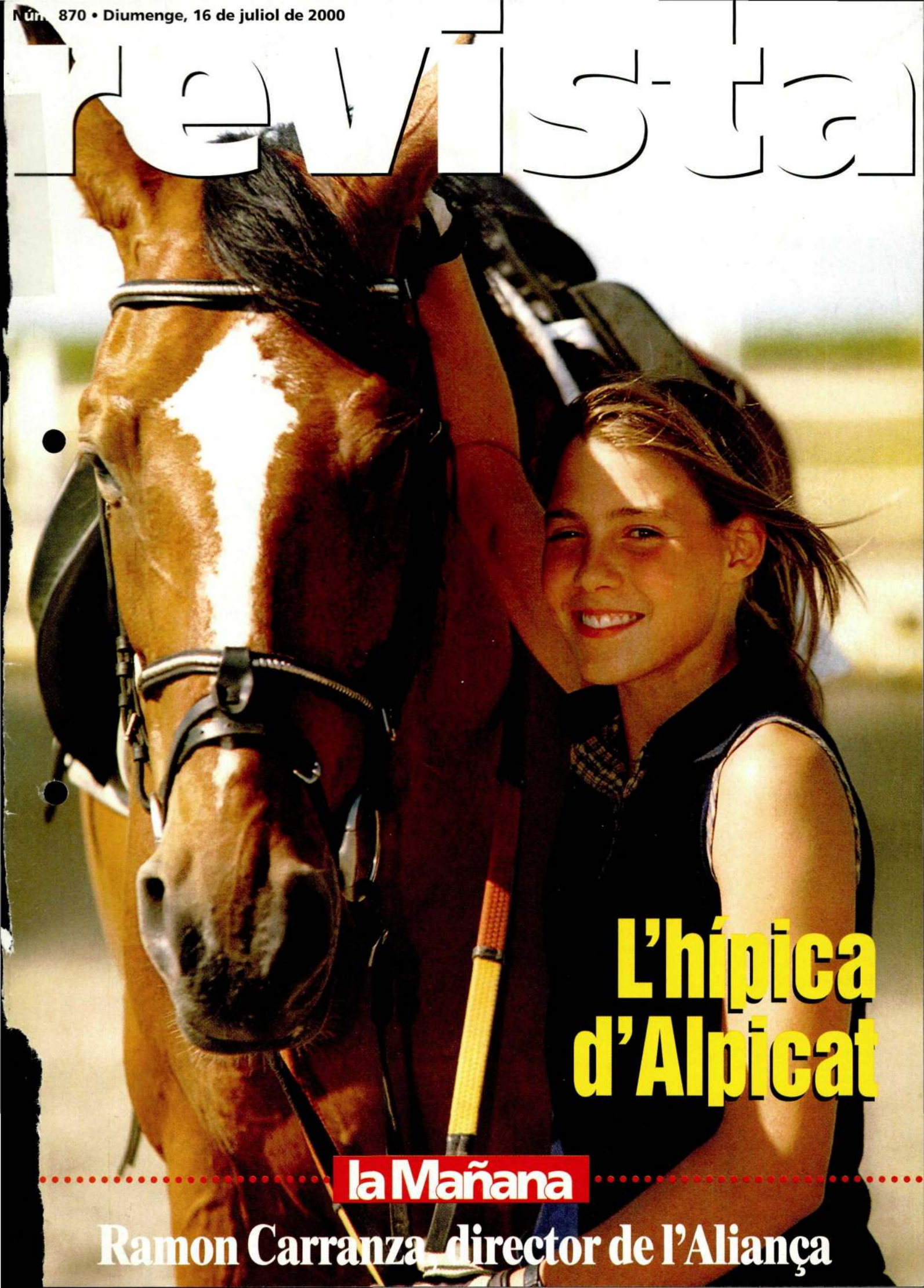

News 55

L'hípica d'Alpicat

la Mañana

Ramon Carranza, director de l'Aliança

E

Adéu a les golfes

“...les golfes agonitzen. El pragmatisme econòmic ha liquidat d'un sol cop una tradició mil·lenària”

Francesc Puigpelat

ESCRIPTOR

El diccionari defineix golfa com “espai en la part alta d'una casa que hom aprofita per als mals endreços, per guardar-hi patates, fruita, etc”. L'origen de l'esgolfa coincideix amb el de la civilització.

Els arqueòlegs que han excavat el poblat íber de Tornabous, amb 2.500 anys d'antiguitat, expliquen que les cases tenien una base de pedra, parets de tova i fang, i un teulat de dues aigües, fet de fusta. Entre el sostre de l'habitatge i la teulada quedava un espai que s'aprofitava per desar-hi menjar o objectes diversos: unes golfes.

Després, durant segles, les golfes han estat una part insubstituïble de les cases. A Balaguer es dona a les golfes un altre nom: el *per-xe*. Josep Aznar el descriu així... “Constituïda una cleda de quatre gallines ponedores o, en altres casos, magatzem d'alfals, panís, mongetes o blat que, a les cases que no tenien corriola exterior, eren pujats a l'amo o del mossò, a l'hora de la collita, per baixar-ho pel mateix indret a l'hora de vendre-ho”.

A mesura que la gent abandonava la pagesia, les golfes es van convertir de magatzem a lloc on guardar andròmines.

Jo he viscut aquesta transformació. Quan era petit, mon padrí tenia gallines a l'esgolfa de casa, les hi pujava panís, i en baixava ous.

Quan va morir, l'esgolfa va esdevenir un magatzem polsós on anaven a parar tots els trastes.

Ara, després de 2.500 anys d'història, les golfes agonitzen. El pragmatisme econòmic ha liquidat d'un sol cop una tradició mil·lenària. El que compta és només la fredor matemàtica del preu per metre quadrat, incompatible amb el romanticisme de les golfes on el capità Haddock encara va trobar un sabre i les memòries del seu avantpassat Francesc de Haddock.

Antiquaris i llibreters de vell ja quasi tenen e anys comptats: en pocs decennis no quedaran golfes on comprar tresors. Ara, tot es consumeix i es llença a una velocitat demencial: l'ordinador en què escric aquest text era últim model fa quatre anys, i fa quatre dies l'he comprat de segona mà per 40.000 pessetes. El concepte de deixalleria, era inconcebible fa quaranta anys, quan costava tant de llençar coses.

La paraula *esgolfa* aviat no tindrà camp significat. Les noves generacions no n'hauran vist mai i serà una expressió tan morta com *sàrrries* o *poal*. En canvi, tothom coneixerà les paraules angleses relacionades amb la informàtica o Internet. Per exemple *web*, *cliklar* o *linkar* (per cert, jo encara no sé que diantre vol dir *linkar*).

la Mañana

Administrador-gerent:

Manuel Murgó Ribes

Director General de

Publicacions:

Josep Ramon Correal Mòdol

Director: Jordi Pérez Ansótegui

Subdirector: Ignacio Calvo Riva

Revista: Xavier Manau Encontra

DIARI DE PONENT, SA.

Redacció, Administració, Publicitat

i Tallers: Polígono Industrial El Segre,

118. Ap. de Correus 11. C.P. 25080.

Tel. (973) 20 46 00.

Fax (Administració i Publicitat)

(973) 20 16 46.

Fax (Redacció) (973) 20 58 10.

Oficina Comercial:

Enric Granados, 24.

Tel. (973) 24 13 99.

E-mail: manyana@lamanyana.es

Dipòsit Legal: L-475-1985

CONTROL DE DIFUSIÓ: OJD

REPORTATGE

La nova hípica d'Alpicat

Una empresa de les comarques de Ponent acaba d'inaugurar a la Cerdera, al terme d'Alpicat, el complexe hípic més gran de tot Catalunya.

PÀGINA 10

REPORTATGE

L'Aquàrium estrena el nou Planeta Aqua

L'Aquàrium de Barcelona va estrenar la passada setmana una nova instal·lació, el Planeta Aqua.

FOTO: ABELARDO (AIS)

PÀGINA 16

ENTREVISTA

El director de la mútua l'Aliança

Ramon Carranza, director general de la mútua l'Aliança, explica els projectes per construir una nova clínica a Lleida i parla dels fonaments de l'atenció sanitària.

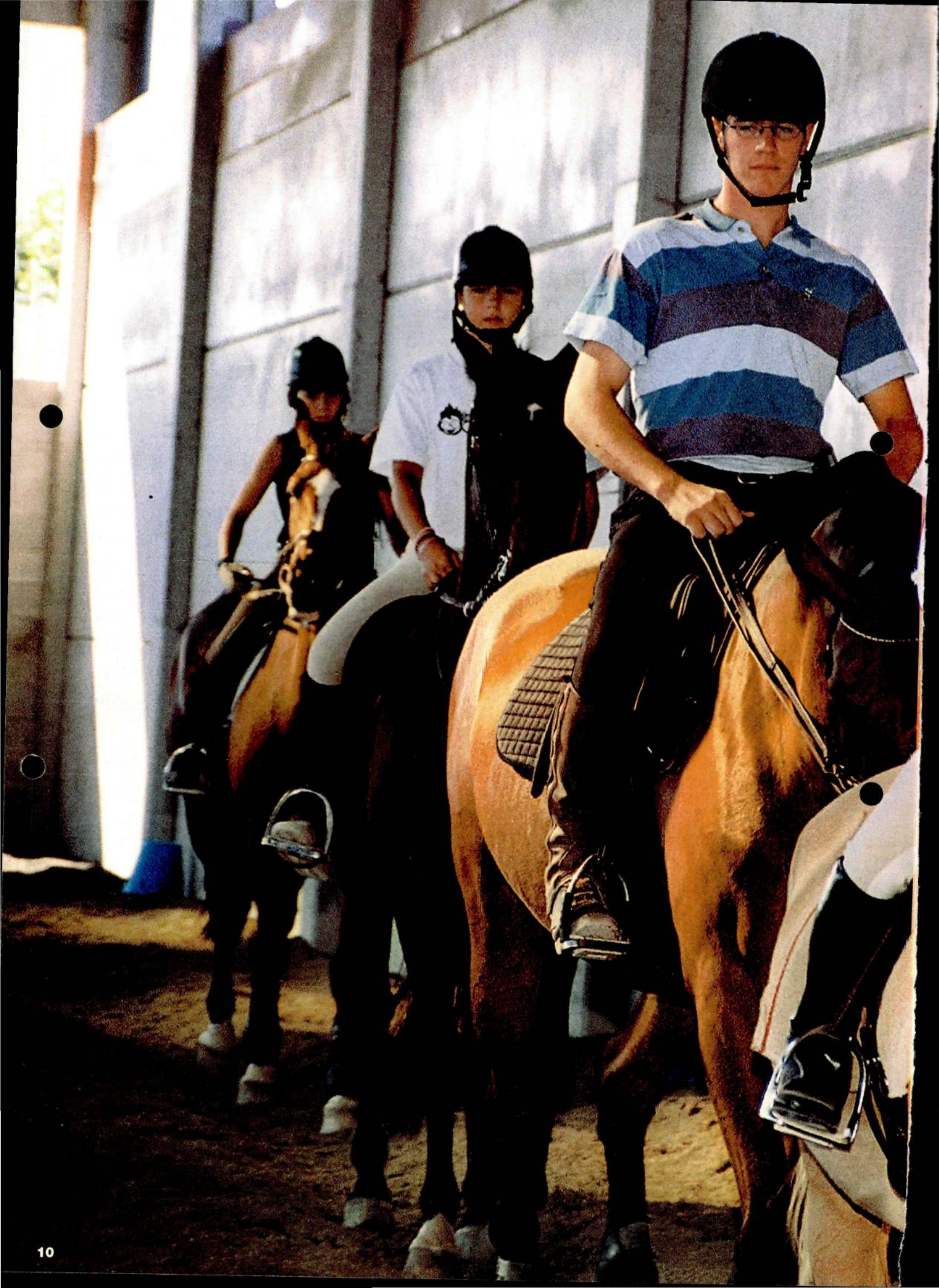
PÀGINA 4

REPORTATGE

Lluïsa Huguet, cooperant per ensenyar

Lluïsa Huguet ha marxat aquesta setmana cap a Santo Domingo en un projecte d'Educació sense Fronteres.

PÀGINA 8

Hípica a Ponent

Champion Horse és un nou complex hípic situat als afores d'Alpicat. En ell s'hi troben una trentena de cavalls en pupil·latge, propietat de particulars que encomanen la seva cura, i divuit cavalls pertanyents a la família Boncompte, que gestiona el club. D'aquests, una tercera part acompanyen a Marc Boncompte en les seves competicions hípiques, mentre la resta són cavalcats pels alumnes de l'escola de Champion Horse, o per aquells que volen fruit del passeig

La naturalesa del cavall és un misteri per a molts. Herbívor, no és avesat a la persecució de cap presa, i, per la mateixa raó, és fàcilment atemorit. Descansa i dorm sense jaure i el seu pes mitjà oscil·la al voltant dels set-cents quilògrams. Fort i feble alhora, la seva potència necessita d'atentes cures per estar en plena disposició. Una alimentació completa, un abeurament suficient, una dutxa diària, després de tot entrenament o una ferradura adequada són indispensables

■ TEXT: HELENA CULLERÉ ■ FOTOS: ABELARDO (AIS)

E

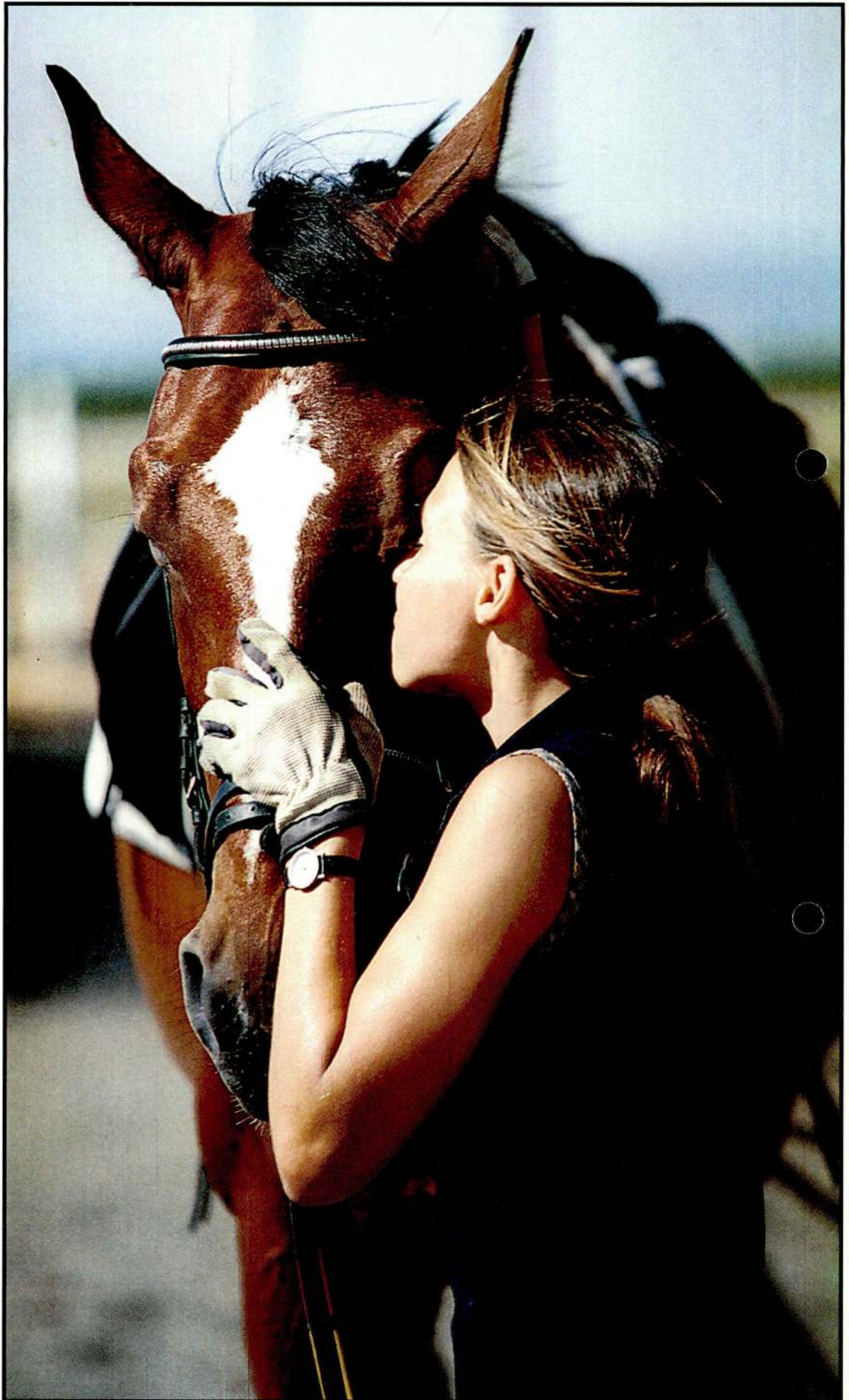
l passat divendres dia 30 va obrir les portes el complex esportiu d'hípica, Champion Horse, ubicat al terme municipal d'Alpicat, a pocs quilòmetres de

Lleida. La seva inauguració, però, resta pendent de celebració, que es calcula que tindrà lloc, probablement, el proper setembre. Els preparatius, meticulosos, i la dificultat de congregar les personalitats convidades durant els mesos d'estiu són els factors responsables del postergament. Entretant, el club es troba ja en ple rendiment.

Únic de les seves característiques a les terres de Lleida i solament comparable, a nivell del Principat, amb el Club de Polo Barcelona, les instal·lacions, excepcionals, han estat ideades per a donar cabuda a la pràctica de totes les variants de l'esport. D'aquesta forma, es disposa d'una magna pista exterior, d'una grandària de cent metres per cinquanta, i d'una altra de coberta, de quaranta-cinc metres per vint-i-cinc, el sòl de la qual, especial per amortiguar les caigudes dels cavalls després dels salts, facilitant, així, la suspensió, és constituït per una mescla de sauló i cautxú i irrigat per un sistema d'aspersió que, alhora, es completa amb un altre de drenatge per evitar que el material es centri i es conglomeri. Tres pistes més completen la llista (una per a la doma, una altra especial per als ponis i una darrera, de fons), a més d'altres diverses, pensades tant per a donar corda a l'animal (fer-lo practicar exercicis de musculació sense necessitat que sigui muntat) com les anomenades pistes carreró, on el cavall segueix un circuit dissenyat amb les justes mesures perquè pugui recórrer-lo sense forçar els moviments i desenvolupar, així, els múscles.

D'altra banda, s'hi poden trobar, també, els *paddoks*, o àrees que, a l'aire lliure, són tanques amb tanques formades per fils alàmbrics i dotades d'un dispositiu elèctric que evita que el cavall s'hi enfili. L'objectiu d'aquestes zones és procurar-li una qualitat de vida tan natural com sigui possible, tenint en compte les limitacions.

A Champion Horse hi ha gairebé una trentena de cavalls en pupil·latge a més dels divuit en propietat de la família Boncompte, a la qual pertany el

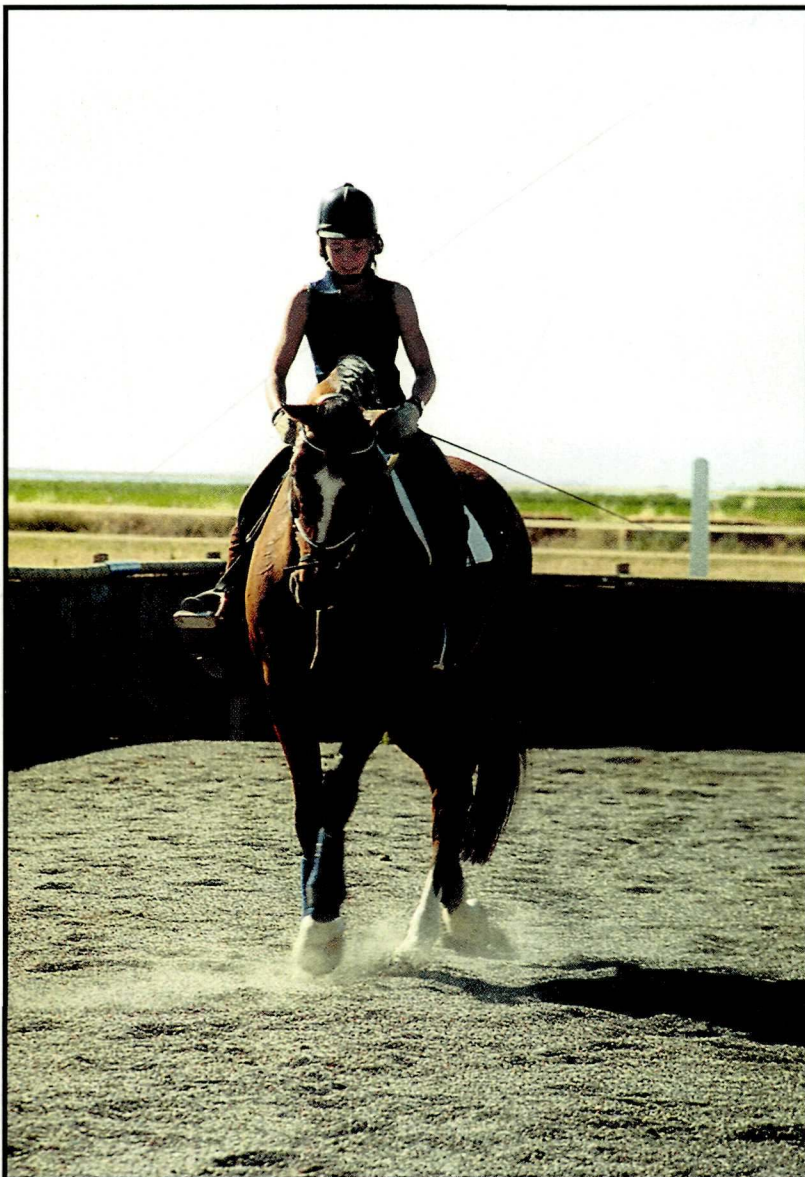
El pupil·latge consisteix en la cura i hospedatge del cavall que pertany, en realitat, a una altra persona. El propietari s'hi atansa, però, tot sovint, algun d'ells, fins i tot, per entrenar-se per a competir

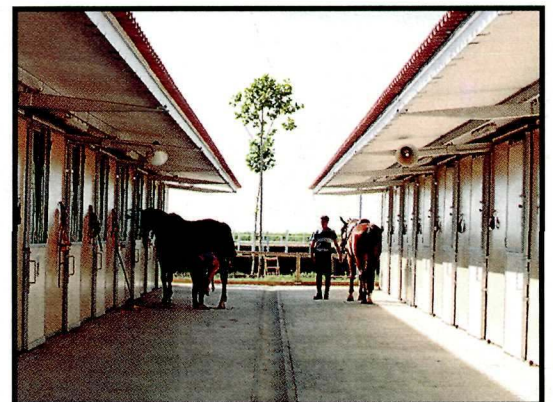
club. D'aquests darrers, dotze romanen al recinte i amb ells es donen els cursos d'equitació –avançada, per a principiants o bé escolar– o es desenvolupen les sessions de cavalcada i passeig. S'acostuma a introduir els cursos amb classes teòriques preparatòries amb la intenció d'atansar els alumnes a la comprensió de l'hípica.

Se'ls mostra, d'aquesta manera, com ensellar o respalllar el cavall o bé com procurar-li aliment i beure, com netejar les ferradures que els vesteixen els cascs de les potes, així com alguns dels elements que conformen la seva naturalesa, com ara el fet que és un animal herbívor i que com a tal, la seva tendència és fugir, no pas atacar, perquè no persegueix cap presa. És per això que mai no se'ls ha de mostrar gests bruscs, o bé espantar-los.

Diuen que el cavall té cinc

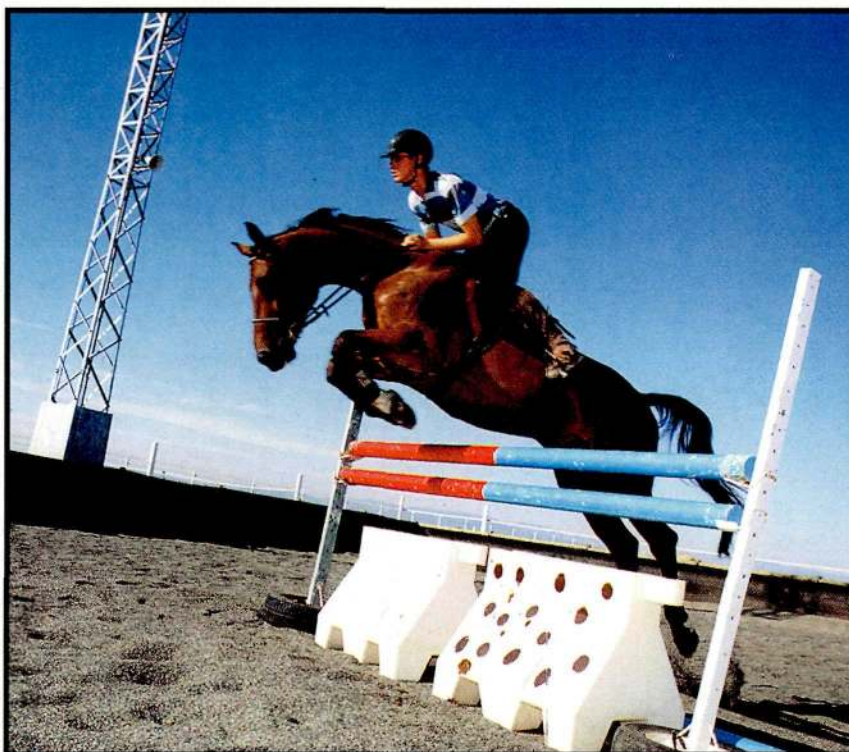

Una cinquantena de 'boxes' es disposen en dues files paral·leles (imatges de dalt i baix) i de forma que el cavall tingui contacte amb l'exterior. S'evita, així, segons la hipologia, que l'animal pateixi estrès. Sota aquestes línies, un poni està essent muntat per la seva propietària dins la pista coberta.

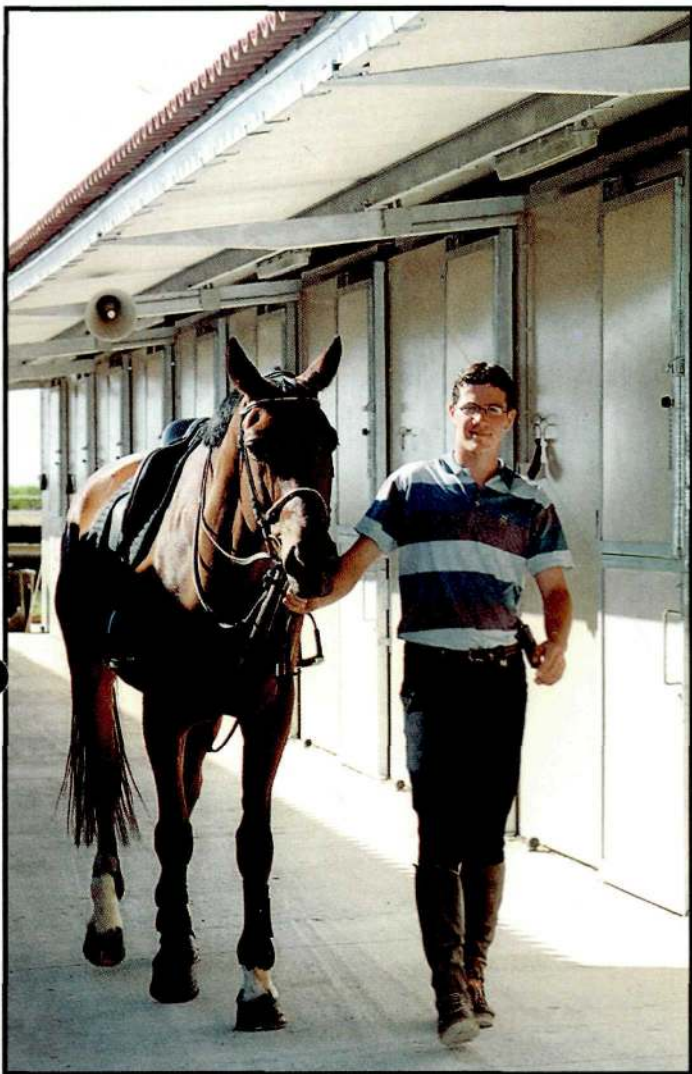

A la dreta,
 Marc Boncompte
 efectuant un dels salts que li han reportat els nombrosos guardons que acumula. Entrena una mitja de sis hores diàries i gairebé cada cap de setmana el dedica a les competicions, que tenen lloc de dijous a diumenge

cors, el propi múscul i les quatre extremitats. Això s'explica tenint en compte la importància que per a l'animal tenen les seves potes. Donada la manca o incapacitat d'una d'elles, és habitual sacrificar-lo per evitar-li patiment. La cura i el mim als quals és sotmès, però, minimitzen aquesta possibilitat.

La cultura hípica abraça tant l'hipologia com la psicologia del cavall, i descobreix secrets i detalls poc o gens coneguts per qui no hi és avesat. No tothom sap, per exemple, que el cavall dorm de peu o que el seu pes mitjà és d'uns set-cents quilògrams. De la mateixa manera, es desconeix, en general, que pot patir depressions, i que és un animal tan social com l'home. Per aquest motiu, les boxes —quadres individuals— són col·locades una al costat de l'altra, perquè, així, puguin olorar-se i notar la presència mú-

Dins les boxes, (a la dreta) encarades a l'exterior, els animals reposen o dormen –sempre de peu–. La imatge de baix mostra un dels propietaris donant corda al seu cavall

tua. Més de cinquanta boxes constitueixen la reserva del complex, amb la particularitat que, allà, estan dirigides a l'exterior, per permetre que el cavall vegi els seus voltants, mentre que en el comú dels casos, se solen col·locar l'una davant l'altra, i solament els és possible veure l'interior del recinte. S'ha comprovat que aquesta nova disposició els salva de possibles accessos d'estrès.

Un jove campió

Marc Boncompte té divuit anys i entrà a formar part de les llistes de la Federació Espanyo-

la d'Hípica quan en comptava solament nou. Dos anys abans li havia demanat un cavall als seus pares i des d'aleshores mai ha deixat de muntar. A l'edat de deu anys va començar a competir en el circuit nacional d'equitació i avui es troba entre els deu millors genets a escala estatal. El seu desig, reforçat pels nombrosos premis i trofeus que col·lecciona, és seguir la via de la competició tot i ser conscient del sacrifici i la voluntat que implica. Destina entre cinc i sis hores del dia a l'entrenament i, al llarg de la present temporada s'ha desplaçat, cada cap de setmana, i des del passat mes de maig, fins allà on s'esqueia qualsevol de les disputes hípiques del circuit. Amb ell marxa, habitualment, la seva família i els sis cavalls restants de la seva propietat. No s'aventura a comptar els guardons obtinguts puix que s'ha trobat en el cas, per exemple, d'haver repetit algun mèrit competint en la mateixa cursa amb diferents cavalls. I, doncs, el seu futur és l'equitació, bé en la vessant esportiva, bé com a docent, donat que és un dels professors de l'escola de Champion Horse, o bé procurant la cura del complex mateix, acompanyat de la seva família.

Provinents de Ponts, els Boncompte han endegat un espectacular projecte hípic, el de majors dimensions i infraestructures a les comarques de Ponent. A més de les pistes referides, compta amb sistemes de reg i il·luminació a tot el complex, una aula amb equipaments tècnics per a les classes teòriques, una àrea infantil o un ampli aparcament, juntament amb el restaurant i els locals socials.

